

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/2196/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121394324
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121394324.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar.: 09.01.1950, bytom C. D. XXX, XXX XX D., zast.: Advokátska kancelária VARMUS s. r. o., sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti povinnému: E. B., nar.: XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, XXX XX D., o vymożenie nepeňazného plnenia a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kriřtořikom, so sídlom exekútorského úrad A. Pietra 10645/17, 036 01 Martin, pod sp. zn. 122EX 579/21, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2196/2021 zo dňa 23.09.2022, takto

rozhodol:

1. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/2196/2021 zo dňa 23.09.2022 **z a m i e t a**.

2. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu, doručeným súdu dňa 15.06.2021, domáhal od povinného vymożenia nepeňazného plnenia a trov exekúcie, na podklade exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Čadca č. k.: 11C/148/2011- 292, zo dňa 12.12.2018 (ďalej len „exekučný titul“) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k.: 8Co/107/2019- 375 zo dňa 18.12.2020, v zmysle ktorých bola povinnému uložená povinnosť vydať žalobcovi kľúče od garáže bez súpisného čísla, ktorá je postavená na parcele KNC 3781 – záhrady o výmere 347 m² v kat. území obce Korňa, zapísanej na LV č. XXX a uložená povinnosť spočívajúca v zákaze brániť oprávnenému v parkovaní osobného motorového vozidla v garáži bez súpisného čísla, ktorá je postavená na parcele KNC 3781 – záhrady o výmere 347 m² kat. územie F. Korňa, na LV č. XXX a v užívaní tejto garáže. Súd vydal súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie dňa 06.07.2021.

2. Dňa 23.08.2022 bol tunajšiemu súdu doručený v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že odoslal oprávnenému kľúče od garáže bez súpisného čísla postavenej na parcele KCN 3781. Oprávnený sa k návrhu povinného písomne vyjadril, pričom zo zastavením exekúcie nesúhlasil z dôvodu, že mu kľúče od predmetnej garáže doručené neboli.

3. Uznesením sp. zn. 39Ek/2196/2021 zo dňa 23.09.2022 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazné bremeno zaťažuje v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie povinného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného, a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí, a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodit' pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia, a zároveň dôkazná povinnosť,

príčom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je pre neho nepriaznivé rozhodnutie. Teda ak v konaní povinný unesie dôkazné bremeno, je dôvod jeho návrhu vyhovieť, ak ho neunesie, jeho návrh je potrebné zamietnuť. V predmetnom exekučnom konaní si oprávnený uplatnil nárok na nepeňažný nárok špecifikovaný v návrhu na vykonanie exekúcie ako: vydať kľúče od garáže bez súpisného čísla, ktorá je postavená na parcele KNC 3781 - záhrady o výmere 347 m² v kat. území obce Korňa, zapísanej na LV č. XXX. A súd zakázal žalovanému brániť žalobcovi v parkovaní osobného motorového vozidla v garáži bez súpisného čísla, ktorá je postavená na parcele KNC 3781 - záhrady o výmere 347 m² kat. územie obce Korňa, na LV č. XXX a v užívaní tejto garáže. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 18.02.2021 a vykonateľnosť dňa 23.02.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, ktorý rozsudok Okresného súdu potvrdil, a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 1Cdo 153/2021 zo dňa 25.11.2021, ktorý dovolanie žalovaného (povinného) odmietol. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie, ako aj exekúcia, sa začali dôvodne. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na tunajšom súde pre vymoženie nepeňažného nároku a trov exekúcie a zistil, že nie je dôvodný. Povinný neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdenej skutočnosti o splnení povinnosti uloženej exekučným titulom. V nadväznosti na vyššie uvedené, súd v prvom rade poukázal na to, že v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom viedlo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Za dôkazy, ktorých označením k preukázaniu svojich tvrdení plnia účastníci svoju dôkaznú povinnosť, môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými je možné zistiť stav veci. Podľa vzťahu k dokazovanej skutočnosti sa rozlišujú dôkazy priame a nepriame (indície). Priamym dôkazom je ten, ktorý priamo potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť; nepriamym dôkazom je taký dôkaz, ktorý dokazuje skutočnosť inú, ale takú, z ktorej je možné usudzovať, či sa stala alebo nestala skutočnosť, ktorá je predmetom dokazovania; objasňuje teda dokazovanú skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá má k dokazovanej skutočnosti len nepriamy vzťah. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá); nestačí, ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti (jej pravdepodobnosť) (porovnaj Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 2682/2013 zo dňa 26. 06. 2014). V prejednávanej veci povinný na preukázanie splnenia povinnosti odovzdať kľúče od garáže, špecifikované v exekučnom titule, predložil kópiu listu s kľúčom zo dňa 27.06.2022. Po oboznámení sa s obsahom týchto listinných dôkazov súd skonštatoval, že tento dôkaz bez pochybností nepreukazuje splnenie povinnosti, a teda dôvodnosť podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Samotný oprávnený nepotvrdil, že by mu boli kľúče od garáže odovzdané a oprávnenému mohli byť odovzdané akékoľvek kľúče, o ktorých povinný mohol len tvrdiť, že sú od predmetnej garáže. Súčasne, splnenie povinnosti zo strany povinného bolo spochybnené samotným oprávneným, ktorý tvrdí, že povinný má garáž naďalej uzamknutú a parkuje v nej motorové vozidlo. Úlohou povinného tak predovšetkým bolo v rámci návrhu na zastavenie exekúcie predložiť také dôkazy, ktoré by jasne preukazovali, že oprávnenému odovzdal kľúče od garáže. Toto dôkazné bremeno však neunesol, keď v uvedenom rozsahu žiadne relevantné dôkazy nepredložil. Pokiaľ teda povinný tvrdil, že vymáhanú povinnosť splnil, v zmysle vyššie uvedenej dôkaznej teórie bolo na ňom, aby uvedené aj preukázal, čo však nespravil. Dôvodnosť návrhu na zastavenie exekúcie predsa nemožno založiť len na tvrdení o splnení povinnosti, ktoré tvrdenie navyše oprávnený popiera, a teda sa jedná o skutočnosť spornú. V zásade platí, že dôvod na zastavenie exekúcie pre splnenie judikovanej povinnosti je daný iba vtedy, ak k splneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekúcie. Ak nastane splnenie nároku oprávneného po začatí exekúcie, potom ide o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t. j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu. Ak povinný splní po začatí exekúcie celý vymáhaný nárok, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie (§

61o ods. 3 Exekučného poriadku). Keďže povinný podal v poradí druhý návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom mohol namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie, resp. skutočností, ktoré bez vlastnej viny nemohol uplatniť skôr. Po preskúmaní spisového materiálu súd konštatoval, že povinný v predmetnom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, čím jeho návrh na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Na základe uvedeného súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že preukázal, že dňa 27.06.2022 písomne odoslal oprávnenému kľúč od garáže bez súpisné čísla, postavenej na parcele KNC 3781, čo aj zdokumentoval príslušnými fotokópiami listu. Pokiaľ sa oprávnený vyjadril dňa 03.08.2022, že mu do dnešného dňa neboli doručené kľúče od garáže, ide o klamstvo, nakoľko list si oprávnený do 15.07.2022 neprezval v úložnej dobe. Povinný je imobilná osoba, takže nemôže prejsť ani pár metrov. Ako takáto osoba nemôže naháňať oprávneného a vydávať mu kľúče. Svoju povinnosť splnil tým, že mu zaslal obálku s kľúčom a keby si ju bol prevzal, bol by zistil, že ide o kľúč k zámku, a teda tým zmaril zastavenie exekučného konania, čo však jeho ako povinného nezaujíma, nakoľko išlo o fikciu doručenia. Tento kľúč mu môže byť kedykoľvek vydaný na adrese trvalého bydliska povinného. Keďže si svoju povinnosť splnil a súd nemá dôvod pochybovať vzhľadom na predložené dôkazy o splnení jeho povinnosti a oprávnený nepreberaním pošty zapríčinil zmarenie prevzatia kľúča, nazdáva sa, že je dôvod na zastavenie exekúcie

5. Oprávnený sa k sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že sa plne stotožňuje so zamietajúcim uznesením v tom, že povinný neuniesol dôkazné bremeno ohľadne odovzdania kľúčov. Ak povinný tvrdí, že je ochotný kľúče od garáže odovzdať oprávnenému, nech ich odovzdá súdnemu exekútorovi, keďže vymáhané právo oprávneného je predmetom exekúcie. Potom nebude žiadnych pochybností o tom, že svoju povinnosť splnil. Povinný neustále zavádza súd v tom, že je imobilný, pričom prednedávnom spracovával drevo na zimu. Povinný s ohľadom na uvedené mal možnosť odovzdať oprávnenému kľúče od garáže, avšak toto dodnes nevykonal a oprávnený sa tak dlhodobo nemôže domôcť svojho práva, ktoré mu bolo priznané.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

11. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

12. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. Podľa ust. § 185 ods. 1 Exekučného poriadku, ak exekučný titul ukladá, aby povinný vydal alebo odovzdal oprávnenému vec, exekúcia sa vykoná odobratím veci so všetkým, čo k nej patrí alebo je potrebné k jej užívaniu, a odovzdaním oprávnenému.

15. Podľa ust. § 185 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku, exekútor poverený vykonaním exekúcie po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, alebo po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu, ktorým sa takýto návrh zamietol, vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie odobratím veci) a odobratú vec so všetkým, čo k nej patrí alebo je potrebné k jej užívaniu, odovzdá oprávnenému.

16. Podľa ust. § 185 ods. 4 Exekučného poriadku, ak je to účelné, môže exekútor v upovedomení o začatí exekúcie odobratím veci vyzvať povinného, aby v lehote na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, vydal vec alebo označil miesto, kde sa vec, ktorá má byť odobratá, nachádza. Po márnom uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má odkladný účinok, alebo po tom, keď sa mu doručí rozhodnutie súdu, ktorým sa takýto návrh zamietol, vydá exekučný príkaz (príkaz na vykonanie exekúcie odobratím veci) a uloží donucovacie opatrenie alebo podá na súde návrh na uloženie donucovacieho opatrenia podľa § 43a ods. 5; v takom prípade sa odseky 2 a 3 nepoužijú.

17. Podľa ust. § 185 dos. 6 Exekučného poriadku, k odobratiu veci exekútor prizve nezaujatú osobu; to neplatí, ak exekútor zabezpečí vyhotovenie audiovizuálneho záznamu.

18. S poukazom na vyššie uvedené a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú. Súd má za to, že vyšší súdny úradník rozhodol správne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. Vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a zo zistených skutočností vyvodil čiastočne správny právny záver ohľadom neunesenia dôkazného bremena zo strany povinného. Právna argumentácia vyššieho súdneho úradníka však spočívala výlučne v argumentácii o neunesení dôkazného bremena a nezohľadnila právnu úpravu vydania veci v Exekučnom poriadku. Napriek tomu sudca túto skutočnosť nepovažuje za zásadnú, ktorá by ovplyvňovala výsledok rozhodnutia, a to so zreteľom na nižšie uvedené závery.

19. Obrana povinného v danom prípade spočíva v skutočnosti, že si judikovanú povinnosť splnil zaslaním doporučenej zásielky oprávnenému, ktorý si zásielku neprevzal, a teda nastala fikcia doručenia zásielky oprávnenému. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z ust. § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností účastníkov právnych vzťahov dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť. Skutočnosť, že sa zásielka vrátila odosielajúcejmu subjektu (v danom prípade povinnému) nasvedčuje síce skutočnosti, že s obsahom uvedenej zásielky sa mal oprávnený možnosť oboznámiť (došla do jeho dispozičnej sféry) za predpokladu, ak by zásielku prevzal v úložnej dobe, avšak povinný opomína skutočnosť, že v predmetnej veci je už vedené exekučné konanie, a teda pre osvedčenie splnenia judikovanej povinnosti spočívajúcej vo vydaní kľúča (bližšie špecifikovaného v bode 1 tohto uznesenia) je potrebné dodržať zákonom stanovený postup, a teda po začatí exekúcie je možné túto povinnosť splniť len vo vzťahu k súdnemu exekútorovi, teda je potrebné, aby túto povinnosť povinný realizoval vo vzťahu k súdnemu exekútorovi, ktorý bol poverený vykonaním exekúcie. Nakoľko tak povinný do dnešného dňa neučinil, nebolo možné jeho návrhu na zastavenie exekúcie vyhovieť.

20. Súd zároveň poznamenáva, že exekučným titulom bola povinnému zároveň uložená navyše povinnosť spočívajúca v zákaze povinného brániť oprávnenému v parkovaní osobného motorového vozidla v garáži bez súpisného čísla, ktorá je postavená na parcele KNC 3781- záhrady o výmere 347 m² k. ú. F. Korňa na LV č. XXX a v užívaní tejto garáže (ust. § 192 Exekučného poriadku („negatívna povinnosť“), ktorú skutočnosť rovnako povinný nijakým spôsobom nepreukázal.

21. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd sťažnosť povinného proti uzneseniu sp. zn. 39Ek/2196/202 zo dňa 23.09.2022 zamietol.

22. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti povinného rozhodol súd podľa ust. § 199 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešnému oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento si v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného žiadne trovy konania neuplatnil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (